

Län:	Västmanland (landskap Södermanland)
Datum:	2014-08-07 och 2018-10-29
Utfört av:	Tobias Mårud och Daniel Eriksson. 2018 av Tobias Mårud och Anna Henningsson

Undersökt Byggnadsdel		Beskrivning:
Långhus	X	En medeltida takstol är bevarad men delvis ändrad vid valvslagning. Den utgörs av högben (bågnar), saxkryss, bindbjälke och hanbjälkar. Rest av ytterligare en takstol finns med del av remstycke, kapad hanbjälke och kapat stödben.
Vapenhus		
Kor	X	Tidigare långhus, utgör numera kor. Kort bräda i takfoten är skruvad och tillträde skedde genom den. Vid en sondering 2018 kunde konstateras att taklaget till stor del är medeltida. Det tycks ha påverkats vid valvslagningen och rivningen av tornet på 1400-talet samt vid åtgärder 1984. Någon egentlig inventering utfördes inte varför uppgifterna är mycket knappa. Tolv takstolar, delar uppvisar likheter med sakristian, cc avståndet mättes inte men det konstaterades variera.
Sakristia	X	Tidigare kor, utgör numera sakristia. Sju takstolar på cc avstånd ca 63 cm. En takstol är påverkad av sekundär skorsten. Stödben med tapp i taphål, smäckra dimensioner, uttagna ur större ämnen. Spår av uppläggning på bindbjälke, eventuellt för klockbalk. Bindbjälkarna har välvd ovasida och rak undersida. Styrbjälke undertill. Borrhål i två bindbjälkar, bildar en kvadrat. Högben och stödben smalnar av uppåt.
Torn		
Tornryttare		
Klockstapel	X	Inga medeltida delar påträffades
Övrigt:		

Skiss	Kommentar:
Ja	En mycket schematisk skiss från sakristians takstol, inga från långhus eller kor.

Material	Kommentar:	
Furu	X	
Gran		
Ek	X	I sakristian är stickbjälkarna till f.d. kyrkvinden av ek
Vankant	X	På långhusets saxsparrar. På enstaka delar i koret (stödben och möjligen saxsparre).
Skarpkant	X	
Dimensioner:	Långhus: Högben 4,5 x 6 tum, nedre hanbjälke ca 3 x 4 tum, saxsparre ca 4,5 x 5,5 tum. Bindbjälke ca 7 x 9 tum. Remstycke 8,5 x 9 tum Sakristia: Bindbjälkar: 6 x 8 tum, 6 x 9 tum i mitten. Stödben och högben smalnar av mot topp. Stödben är 3 x 4 tum högst upp, ca 5 - 6 tum längre ned. Måtten varierar, inte alltid kvadratiska. Högben ca 4,5 x 4,5 tum som mest, smalare högre upp (för högt upp för att mäta). Inga mått tagna på korvinden.	

Årsringar:	I sakristian är virket tätvuxet
Kommentarer:	

Ytbearbetning	Kommentar:	
Behuggningstyp:	Sprätthuggning i långhus och kor. Sprätthuggning och tyskuggning i sakristia.	
Skave		
Hyvlat		
Sågat		
Profilering		
Bemålning		

Hopfogning	Kommentar:	
Dymling	X	I både långhus, kor och sakristia
Spik	X	I långhus ser nedre hanbjälken ut att vara fästad med en mycket kraftig spik. Smidd och modern spik i förstärkningar på korvinden.
Utförande:	I sakristian finns dymlingar, bl.a. med "spikskalle" och förbindningar med tapp och tapphål. Bl.a. dymlingar med spikskalle i kor.	

Timmermärkning	Kommentar:
Beskrivning:	

Trobräddor	Kommentar:	
Huggna	X	Sprätthuggna. I sakristian är de välbevarade, i synnerhet norra sidan. Södra sidan troligen bytt under 14-1600-tal. I koret ser större delen ut att vara välbevarade. De är dymlade genom högbenen.
Kransågade		
Ramsågade		
Klingsågade		
Övrigt modernt maskinsågat		
Skarvning	Kant i kant	
Kanter		
Dimensioner:		
Övrigt:	I långhuset är de kapade, kvar in situ på södra högbenet, dock har en sentida snedsträva kilats in mellan trobräddorna och högbenet vilket fått högbenet att bågna.	

Övriga fynd: I långhuset finns detaljer i västra delen, mot sakristian, bit av ett remstycke och en bindbjälke synligt. Högben har dymlingar efter dymlad taktro bevarad. I Sakristian finns målad puts, synligt från koret innan valvslagning. Små pluggade hål finns i sakristians bindbjälkar. Lagningar med tryckimpregnerat virke från 1900-talets senare hälft.

Tolkning: Långhuset har möjligen en modifierad romansk takstol? I sakristian (medeltida koret) finns mycket bra exempel på tidigmedeltida konstruktion.
Endast en snabb inspektion har utförts av korvinden (medeltida långhus), ser ut att vara modifierade romanska takstolar.
Kyrkan är tidigare delvis undersökt. Virket i korets takstol, tidigmedeltida långhuset, dendrodaterades och yttersta bevarade årsringen daterades till efter 1106, sannolikt höggs virket under 1100-talets första fjärdedel (ATA: Rapport 1999-09-28 av A-C Bonnier, efter dendrodatering (Lst i U-län dnr 225-1171-999)).